

Mario Sergio Bushi: Στην Ελλάδα είμα

Συνέντευξη στον Γιώργο Αθανασιάδη, Δικηγόρο – Θεατρικό Συγγραφέα

Μάριε, γεννήθηκες στην Αλβανία, μεγάλωσες, σπουδάσες και συνεχίζεις να σπουδάζεις στην Αθήνα. Μίλησε μας λίγο για τα παιδικά σου χρόνια.

Ηρθα στην Ελλάδα σε ηλικία μόλις ενός έτους. Τα παιδικά μου χρόνια μπορώ να πω είχαν και αυτά τις δυσκολίες τους.

Πόσο δύσκολη ήταν η προσαρμογή και η ενσωμάτωση στο κοινωνικό περίγυρο του σχολείου; Τι προβλήματα αντιμετώπισες σαν παιδί, ως προερχόμενο από άλλη χώρα τότε και με δεδομένο ότι υπήρχε μια προκατάληψη ειδικά για τους Αλβανούς πολίτες στην Ελλάδα;

Επειδή, ήρθα στην Ελλάδα σε πολύ μικρή ηλικία, ενσωματώθηκα αμέσως στον κοινωνικό περίγυρο και δεν αντιμετώπισα ιδιαίτερα προβλήματα ρατσισμού στο σχολικό περιβάλλον. Υπήρξαν όμως κάποια φαινόμενα ρατσισμού. Για παράδειγμα, θυμάμαι, στην Ε΄ Δημοτικού έκανα πάρτι γενεθλίων στο σπίτι και δύο συμμαθητές μου δεν ήρθαν επειδή ήμουν Αλβανός και τους το απαγόρευσαν οι γονείς τους. Επομένως, το φαινόμενο του ρατσισμού ξεκινάει από το οικογενειακό περιβάλλον.

Τα χρόνια πέρασαν και βρέθηκες στον καλλιτεχνικό χώρο, πθοποιός και συνεχίζεις να σπουδάζεις, μίλησε μας για το τί έχεις κάνει και αν έχεις υπόψη κάτι να κάνεις το επόμενο διάστημα;

Η πρώτη μου επαφή με το θέατρο ήταν σε ηλικία 12 ετών, οπότε συμμετείχα στη θεατρική παράσταση "Ειρήνη" του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Μίρκας Καλατζοπούλου. Για τρία χρόνια ακόμη, συνέχισα τη συνεργασία μου με τη Μίρκα και συμμετείχα στα εξής θεατρικά έργα: "Αρχοντοχωριάτης" του Μολλιέρου και "Εκκλησιάζουσες" του Αριστοφάνη. Στη συνέχεια, ασχολήθηκα με το παιδικό θέατρο: το 2012 συμμετείχα στην παράσταση "Η Ζεραλτίν και το ξωτικό της λίμνης" σε σκηνοθεσία Θοδωρή Βουρνά και κείμενα Εύας Πετροπούλου-Λιανού. Το 2014 συμμετείχα στη θεατρική παράσταση "Himmelweg" σε σκηνοθεσία Πέτρου Νάκου. Παράλληλα έκανα και τηλεόραση. Το 2014 συμμετείχα στην παράσταση "Βράδυ απροόπτων" σε σκηνοθεσία Σταυρούλας Δάμπαλη. Φέτος το χειμώνα ετοιμάζω μία μουσικοθεατρική παράσταση μαζί με το Νίκο Στέλιο Ναυπιώτη.

Πόσο δύσκολο είναι ή δεν είναι στον καλλιτεχνικό χώρο να προσεγγίσεις ανθρώπους του χώρου ή να σε προσεγγίσουν εκείνοι για δουλειές και αν υπάρχει πρόβλημα με την ιδιαίτερη καταγωγή σου, ως «αλλοδαπός».

Προσωπικά η καταγωγή μου δεν μου δημιουργεί κάποιο εμπόδιο στην καλλιτεχνική μου πορεία. Πιστεύω ότι όταν κάποιος έχει αγάπη και όρεξη γι αυτό που κάνει, αγωνίζεται γι αυτό και έχει ένα όραμα, βγαίνει πάντα κερδισμένος και κατακτά αυτό που θέλει.

Μεγάλωσες και ζεις στο κέντρο της Αθήνας, στην Κυψέλη, μια γειτονιά που πλέον για μένα είναι καθαρά πολυπολιτισμική. Υπάρχουν

προβλήματα μεταξύ των εθνοτήτων που διαμένουν εκεί και αν ναι ποιά;

Πράγματι, η Κυψέλη είναι μία πολυπολιτισμική γειτονιά και, για μένα προσωπικά, η ομορφότερη γειτονιά της Αθήνας. Στην Κυψέλη ζουν άτομα περισσότερων εθνοτήτων, με διαφορετικές κουλτούρες, που όμως συνυπάρχουν αρμονικά χωρίς να υπάρχουν ιδιαίτερα προβλήματα μεταξύ τους. Για παράδειγμα, περπατώντας στην πλατεία της Κυψέλης θα δει κανείς μικρά παιδιά, διαφόρων φυλών, να παίζουν και να είναι μία ομάδα, κάτι που δεν καταφέρνουμε οι μεγάλοι.

Οι Έλληνες που τόσα χρόνια διαμένουν στην περιοχή μαζί με ανθρώπους με διαφορετικές κουλτούρες έχουν

